

– Պիր կիզկէլի մայիլ օլտում եէր պէնի...

– Թարալալա թարիլլալալամ...

– Եէր պէնի... իշէրիմէ պիր քուրտ տիւշմիւշ կէճէ կինտիւզ...

– Աա՛ա՛ա՛ա՛ա՛հ... թարալալալալիլալամ:

– Հոս նայեցէք, տայի՛ներ, մանին ձգեցէք ու ցնծացէք... վարժանին գանձանակն է:

– Ծօ տղաք, դպրոցին թապահն է. տուէք նայինք... խմենք, բայց դպրոցնիս ալ չմոռնանք:

– Ա՛ն վարպետ:

– Բռնէ վարպետ:

– Ա՛ն:

– Շէն կեցէք:

– Տամ աման... ալա՛ն.

– Պիզ վէրէլիմ բարալարը եէսին թաղական:

– Ծօ տղա՛յ, ինչո՞ւ անանկ բաներ կխառնես:

– Քեզի ի՛նչ պէ, վայ կէշմիշի քընալը:

– Հիմա մեռելներուդ պառկած տեղէն կը սկսիմ, հա՛:

– Երթանք... աֆ կ'ընէք, աղաներ. ձեզի ձանձրութիւն տուինք:

– Չէ, չէ:

– Զրուցեցէք նայինք, բարեկամներ. քիչ մը ձեր թաղին վրայ խօսինք:

– Բարեկամ, մեր թաղին ժողովրդեան մէկ մասին պատգամաւորութիւնը տեսաք ահա. ասոնք ձկնորսներն են, որ իրենց օրականը հանելուն պէս գինետուն կու գան եւ կը խմեն. այսու ամենայնիւ, ինչպէս տեսաք՝ դպրոցին համար միշտ ստակ կու տան. մասնաւոր սէր ունին թաղին վարժարաններուն համար: Միւս մասին ալ ներկայացուցիչները կրնանք համարուիլ մենք, արհեստաւորներս: Հոս ազնուապետութիւն չկայ. մեր դրօշակն է – ազատութիւն, հաւասարութիւն, եղբայրութիւն: Եթէ դրօշակին վրայ պարապ տեղ մնացած ըլլար՝ տիւզ բառն ալ պիտի աւելցնէինք հոն: Հոս բնիկ էֆէնտի չկայ. իբրեւ արտաքին բերք՝ քանի մը էֆէնտիներ կը գտնուին երբեմն:

– Թաղական խորհուրդ ունի՞ք կանոնաւոր:

– Թաղական ըլլալն շատ դժուար է հոս, իսկ ըլլալէն վերջն եթէ առաջին շրջանն առանց կոռույ անցունէ՝ արուեստահանդէս դրկուելու